

Finansministeren (V. Buhl): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, at Optagelsen af et udenlandsk Laan, som der her er Tale om, kun kunde betragtes som en Lettelse. Jeg beder det ærede Medlem tænke paa de meget dyre udenlandske Laan, som i de forrige Venstreregeringers Tid er blevet optaget, og som det nu er os en overordentlig stor Byrde at slæbe paa. Det var utvivlsomt en Lettelse, dengang disse Laan blev optaget; det var en Indsprøjtning i Økonomien, man dengang foretog, men det havde været langt at foretrække, om man i større Grad, end Tilfældet var, havde benyttet sig af det hjemlige Marked. Nu har vi 6 og $5\frac{1}{2}$ pCt.s Laan til meget store Beløb, som det har vist sig vanskeligt at konvertere, og som sluger en betydelig Del af den sparsomme Valuta, vi nu engang raader over her i Landet. Det er jo det store Problem med Hensyn til de udenlandske Laan. De kan være en Lettelse i Øjeblikket, men Spørgsmaalet er, hvordan Tiderne og Vilkaarene er, naar Pengene skal betales tilbage. Jeg kan erkende, at det gaar lettere, naar det er Laan, der amortiseres jævnt, end naar man endogsaa er saa letsindig, som man var fra Venstres Side, at man optog store uamortiserbare Laan løbende over en meget lang Aarrække, endogsaa et enkelt Laan af den Beskaffenhed, at man, hvis man betaler det tilbage før Tiden, skal betale det tilbage med 105 pCt.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger, at da Kronefaldet kom, burde man paa Statsregnskabet have givet Udtryk for den Byrde, der derved kom til at hvile paa de danske Statsfinanser. Jeg ved nu ikke af, at man har gjort det noget Sted i andre Lande, hvor det samme er sket, i Sverige og i Norge, eller i nogen privat Virksomhed, som har haft gamle Laan i Udlandet. Der er ingen, der er i Tvivl om, hvordan dette Forhold er, og jeg kan ikke erkende, at man her har gjort andet, end hvad der er sædvanligt, og hvad der ogsaa er fuldt forsvarligt, at beholde Posteringerne, som de er.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kurstabene kommer man til syvende og sidst efter min Mening til det samme Resultat, hvad enten man i dette Tilfælde vil sige: nu bruger vi denne Kursgevinst til at betale dette Laan tilbage, eller man vil lade den staa som Reserve til senere. Det, der skal ske, er ganske simpelt dette, at naar et udenlandsk Laan er udløbet, skal det ogsaa være gaaet ud af Regnskabet og betalt tilbage. Der maa ikke efter min Mening være nogen Byrde, som

kan føres videre ud i Fremtiden. Jeg ved ikke, om det er det ærede Medlem Hr. Korsgaards Opfattelse, at vi overhovedet ikke skulde afskrive Kurstabene, men tage dem af Formuen. Det vilde simpelt hen sige, at vi frem i Tiden skulde lade Slægt efter Slægt bære de Kurstab, der har været forbundet med de Laan, hvis Fordele vi har nydt fuldt ud derved, at det er os, der har gjort Brug af de Goder, de Anlæg o. s. v., som Laanene er anvendt til. Det maa dog være saaledes, at naar et Laans Løbetid er omme, maa ogsaa Pengene være betalt tilbage, og hvis de maa betales tilbage til en anden Kurs end den, man har faaet dem til, maa Driften bære det. Det ærede Medlem kan naturligvis sige, at her burde man stille denne Kursgevinst til Raadighed specielt for dette Laan; jeg mener, man bør stille den til Raadighed til Dækning af hele den Risiko, som vi paa dette Punkt er inde i.

Oluf Pedersen: Da den højtærede Finansminister forrige Gang havde Ordet, udtalte Ministeren, at udenlandske Laan vilde belaste vor Økonomi ud i Fremtiden. Det vil sige, at Ministeren er klar over, at et Lovforslag som det, han her har fremsat, ikke er til Gavn for dansk Politik, ikke til Gavn for dansk Økonomi, men det vil belaste Danmarks Økonomi ud i Fremtiden. Jeg synes, den højtærede Minister burde have skaanet os for den Slags Lovforslag.

Nu siger den højtærede Minister, at i denne Regerings Tid, i de 9 Aar den har været ved Magten, har man gennemført en stor Anlægsvirksomhed. Og det er jo rigtigt nok; Ministeren kaldte den oven i Købet en økonomisk Anlægsvirksomhed; det økonomiske tror jeg nu man skal lade ligge i denne Forbindelse. Men dette var Begrundelsen for, at man nu kunde gaa til offentlig Laan i Modsætning til tidligere. Men var det da ikke saadan, at dengang den socialdemokratiske Finansminister gik ind for, at man skulde afvikle de offentlige Laan, havde vi Statsvirksomheder, f. Eks. Statsbanerne, som gav et nogenlunde ordentligt Driftsresultat; nu har vi i Stedet for faaet Statsvirksomheder, som giver et mægtigt Underskud. Det kan da ikke være nogen Begrundelse for, at man ikke afvikler Gælden. Jeg synes, at alt, hvad der er sket, netop tyder paa, at nu havde man en Begrundelse for at gaa til en Afvikling af Gælden. Der er ogsaa det ved det, at hvis vi gaar tilbage til Tiden før den nuværende Finansminister og ogsaa før hans Forgænger, til den daværende Finansmini-